

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Jaromírem Klepšem v právní věci

žalobce: J. K., nar. X
bytem X

proti

žalovanému: Úřad městské části Praha 6
sídlem Pod Marjánkou 1906/12, 169 00 Praha 6

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn.
SZ MCP6 390102/2024/71682,

takto:

- I. Městský soud v Praze **ukládá** žalovanému, aby v řízení vedeném s žalobcem pod sp. zn. SZ MCP6 390102/2024/71682 vydal rozhodnutí ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši **2 090 Kč** ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

I. Předmět sporu a vyjádření procesních stran

1. Úřad městské části Praha 6, Odbor přestupkového řízení, Oddělení správního řízení DP (dále jen „žalovaný“) vydal dne 23. 9. 2024 příkaz č. j. MCP6 448945/2024, sp. zn. SZ MCP6 390102/2024/71682 (dále jen „příkaz“), kterým žalobce shledal vinným ze spáchání dopravního přestupku podle § 24 odst. 4 písm. g) ve spojení s § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), za který mu uložil pokutu ve výši 2 000 Kč. Příkaz byl doručován prostřednictvím poštovních služeb, podle žalobce příkaz převzala 27. 9. 2024 jeho matka, která žalobce o doručení příkazu neinformovala. Na příkaze obsaženém ve správním spise je vyznačení právní moci dne 8. 10. 2024.
2. Žalobce na základě upomínky pokutu uloženou příkazem uhradil. Teprve s odstupem času v září roku 2025 zmocnil pana P. B. k nahlédnutí do spisové dokumentace; k nahlížení došlo dne 30. 9. 2025 a tímto datem podle žalobce teprve došlo k faktickému doručení příkazu a zahájení správního řízení. Ze zjištěného obsahu správního spisu žalobce zjistil, že na doručence příkazu došlo k přeškrtnutí podpisu žalobcovy matky a nahrazení podpisu falešným podpisem. Posléze žalobce u rodičů našel i neotevřenou obálku s příkazem.
3. Žalobce podal proti příkazu dne 1. 10. 2025 odpor. Dne 10. 10. 2025 však od žalovaného obdržel sdělení datované 16. 10. 2025, č. j. MCP6 0832916/2025 (dále jen „sdělení“) ve kterém žalovaný konstatoval, že příkaz má za doručený ke dni 27. 9. 2024. Od tohoto okamžiku byl žalovaný nečinným. Žalobce podal 12. 11. 2025 k Magistrátu hlavního města Prahy žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, magistrát mu však usnesením ze dne 4. 12. 2025, č. j. MHMP 1279428/2025/Šed nevyhověl.
4. Žalobou se žalobce domáhá toho, aby soud žalovanému nařídil rozhodnout ve věci sp. zn. SZ MCP6 390102/2024/71682 ve lhůtě do 7 dnů od právní moci rozsudku.
5. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval jen, že nejde o prodlení žalovaného, přičemž žalobce brojí proti pravomocnému rozhodnutí. Žalobu by proto měl soud odmítnout.

II. Posouzení věci Městským soudem v Praze

6. Soud projednal žalobu podle ustanovení § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podle nějž ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek. V řízení o ochraně proti nečinnosti soud rozhoduje podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
7. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť k rozhodnutí na výzvu samosoudce ve smyslu uvedeného ustanovení žalobce ani žalovaný nereagovali a soud vycházel jen z materiálů, ke kterým se obě strany sporu mohly vyjádřit. Soud nemá za potřebné provádět dokazování listinami přiloženými žalobcem. Příkaz (včetně jeho doručky), žalobcem podaný odpor, sdělení z 16. 10. 2025, žádost o uplatnění opatření

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

proti nečinnosti z 10. 11. 2025 a na něj reagující usnesení jsou totiž součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí; ke všem těmto listinám se obě strany sporu mohly vyjádřit a byly jim k dispozici. Soud při posouzení věci nad rámec správního spisu vycházel z fotografie obálky příkazu s viditelným (propsaným) podpisem doručenký, z upomínky datované 20. 2. 2025: k těmto důkazním prostředkům se mohl žalovaný také vyjádřit – obálka byla žalovanému soudem poskytnuta, upomínka pochází od žalovaného, je jejím autorem. Žalovaný tak měl dostatečný prostor na tyto důkazní prostředky reagovat. Sken občanského průkazu žalobce soud důkazem také neprovedl, neboť podpis žalobce je ve správním spise dostatek (prokazování by tedy bylo nadbytečné). Vyjádřením paní Z. KA. z 10. 12. 2025 soud dokazování pro nadbytečnost také neprovedl, neboť skutkový stav lze vyhodnotit již na základě podkladů správního spisu.

8. Soud nejprve konstatuje, že podmínky řízení o žalobě jsou splněny dle 79 odst. 1 a § 80 odst. 1 s. ř. s. Žaloba byla podána včas v jednorocní lhůtě osobou k tomu oprávněnou, žalobce bezúspěšně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti, jelikož požádal o opatření proti nečinnosti (pro přípustnost žaloby nehraje roli, zda byl žalobce s touto žádostí úspěšný).
9. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „*přestupkový zákon*“) *„[s]právní orgán může o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty“*. Podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) platí, že *„[p]ovinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení lze uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Není-li vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nemusí příkaz obsahovat odůvodnění“*. Podle § 150 odst. 3 téhož předpisu *„[p]roti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřípustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřípustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím“*.
10. Podle § 19 odst. 5 správního řádu se do vlastních rukou doručují mj. písemnosti uvedené v § 72 odst. 1 téhož předpisu. Odkazované ustanovení § 72 odst. 1 stanoví, že *„[r]ozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Nestanoví-li zákon jinak, má ústní vyhlášení účinky oznámení pouze v případě, že se účastník současně vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Tato skutečnost se poznamená do spisu“*.
11. Podle § 19 odst. 7 správního řádu, je-li pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo, musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo. Nelze-li doručení prokázat, je nutno doručit opakovaně. Písemného dokladu o doručení nebo dodání však není zapotřebí, je-li z postupu účastníka řízení v řízení zjevné, že mu bylo doručeno.
12. Podle § 20 odst. 2 správního řádu *„[p]ísemnost, která se doručuje do vlastních rukou, lze doručit adresátovi, nebo též tomu, koho adresát k přijetí písemnosti zmocnil písemnou plnou mocí s úředně ověřeným podpisem; úřední ověření není třeba, pokud byla plná moc udělena před doručujícím orgánem“*.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

13. Z doručky příkazu založené ve správním spise vyplývá, že příkaz byl doručen 27. 9. 2024 na adresu X (na stejnou adresu bylo později doručeno žalobci např. sdělení žalovaného ze dne 16. 10. 2025 o neúčinnosti odporu). Na doručence příkazu jména příjemce je tiskacím písmem uvedeno jméno „J.“ a příjmení „K.“. Na lince u podpisu je otisk razítka datumu 27. 9. 2024 a zaškrtnuté příjmení „KA.“, který je zde patrný a čitelný i přes uvedené přeškrtnutí. Na doručence v místě pod tímto přeškrtnutím je poté uveden neidentifikovatelný podpis. Řádek „*vztah příjemce, není-li příjemce adresátem*“ není uvedena žádná skutečnost. Ze správního spisu pak neplyne, že by žalobce k přijetí písemností někoho zmocnil a ani z doručky založené ve správním spise nevyplývá, že by zásilku převzala zmocněná osoba.
14. Vychází pouze z obsahu doručky, soudu by nezbývalo, než přisvědčit žalovanému, že právě žalobce dne 27. 9. 2024 osobně převzal příkaz ze dne 23. 9. 2024. Žalobce byl totiž označen na doručence jako příjemce zásilky, údaje o jiné osobě připojeny nebyly, převzetí písemnosti do vlastních rukou příjemce zásilky bylo potvrzeno podpisem.
15. Žalobce nicméně v žalobě, ale i předtím v žádosti o opatření proti nečinnosti namítl, že podpis uvedený na doručence příkazu není jeho. Toto tvrzení nyní dokládá fotografií obálky s podacím číslem RR 89669652 5 CZ, jejímž byl adresátem, odesílatelem byl žalovaný, podací razítko poskytovatele poštovní licence pochází ze dne 25. 9. 2024. Z obálky byla oddělena doručka, s obálkou zůstalo toliko propisovací okénko. Z něj vyplývá, že přijetí v této obálce doručované písemnosti, která byla určena pro žalobce jako adresáta, bylo potvrzeno podpisem „KA“. Z propisovacího okénka je patrné již jen ruční zaznamenání křížku (X), jenž je zrcadlově propsán na doručence i u položky „*nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dní*“ a u položky označení písemnosti je ručně uveden patrně znak „Mc.“, jenž je ve shodné podobě i umístění propsán v propisovacím okénku.
16. Žalobcem předložená obálka tedy dokládá, že k úpravě doručky příkazu došlo až po oddělení doručky od obálky (neb na propisovací okénko obálky by se propsalo také přeškrtnutí původního podpisu a podpis nový). Oproti doručence tak propisovací okénko na obálce neobsahuje ani přeškrtnutí podpisu „KA“ a ani propsání podpisu osoby, která převzala písemnost. Žalobcem předložená obálka tedy dokládá, že k úpravě doručky příkazu došlo až po oddělení doručky od obálky (neb na propisovací okénko obálky by se propsalo také přeškrtnutí původního podpisu a podpis nový). To podstatné je však to, že ve správním spise je podpis žalobce obsažen na několika rozličných dokumentech: na plné moci na č. l. 14, na odporu na č. l. 16, na doručence sdělení přiložené k č. l. 17 a na doručence usnesení na č. l. 20 správního spisu. Totožně vypadajícím podpisem byla podepsána také žaloba. Na všech zde uvedených dokumentech je zcela evidentně podepsána tatáž osoba, podpis na nich vypadá prakticky totožně. Podpis na doručence příkazu, který je také založen ve správním spise a v dispozici žalovaného, se však na první pohled od těchto podpisů viditelně odlišuje. A byť lze připustit, že vzhledem k nedostatku místa na doručence může být podpis zkreslený a ztísněný, i tak žádný ze znaků v něm nepřípomíná podpis žalobce z uvedených dokumentů.
17. Městský soud při rozporu v obsahu doručky (předložené žalovaným) a obálky (poskytnuté žalobcem) požádal i držitele poštovní licence Českou poštu, s.p. o objasnění průběhu doručování písemnosti. Česká pošta ve sdělení ze dne 20. 4. 2026 soudu sdělila, že provozní doklady již skartovala. S tímto sdělením soud neshledal za potřebné seznamovat procesní strany, neboť není nijak významné pro projednávanou věc.

18. Soud proto za uvedených okolností konstatuje, že v první řadě přímo ze správního spisu neplyne přesvědčivý závěr o tom, že příkaz byl skutečně ke dni 27. 9. 2024 žalobci do jeho vlastních rukou doručen. Osoba, která na doručence potvrdila převzetí zásilky, a kterou by dle obsahu doručanky tedy měl být přímo žalobce, učinila tak způsobem, který se výrazně odlišuje od podpisu žalobce na jiných dokumentech ve správním spise. Přestože právě toho si musel být vědom již na základě vizuálního srovnání podpisů, tento rozpor žalovaný soudu nijak nevysvětlil. Soudu tedy nezbyvá konstatovat, že doklad o doručení příkazu spolehlivě neprokazuje, že by došlo k řádnému oznámení příkazu přímo žalobci do vlastních rukou.
19. Platí, že je-li účastník řízení, jehož práva, právem chráněné zájmy či povinnosti byly rozhodnutím dotčeny, opomenut při oznámení rozhodnutí, nastane fikce oznámení rozhodnutí k okamžiku, k němuž je bezpečně a bez rozumných pochyb zjištěno, že opomenutý účastník seznal úplný obsah rozhodnutí co do jeho identifikačních znaků i věcného obsahu, zásadně tedy rovnocenně tomu, jako by mu bylo rozhodnutí řádně oznámeno (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007 – 118, č. 1838/2009 Sb. NSS, a na něj navazující judikatura; viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2022, č. j. 4 As 232/2021 – 41, bod 21).
20. I když byl žalobce žalovaným upozorněn dne 20. 2. 2025, pod č. j. MCP6 0137555/2025 na nedoplatek na pokutě ve výši 2000 Kč, která vyplývala z příkazu ze dne 23. 9. 2024, č. j. MCP6 448945/2024 za spáchání přestupku označeným vozidlem (a žalobce přiznává, že pokutu následně uhradil), stále z toho nevyplývá nic o tom, že by se žalobce takto seznámil i s obsahem příkazu. Žalobce soudu předložil fotografii obálky, v níž byl dle jeho slov doručen příkaz. Je tedy zřejmé, že příkaz je v dispozici žalobce a ten se tak s jeho obsahem reálně mohl seznámit. Nevyplývá z toho však, kdy se tak stalo a nevylučuje to tedy ani žalobcovo tvrzení, že neotevřenou obálku našel u rodičů až později po seznámení se se spisem.
21. Soudu tak z těchto skutečností vyplývá pouze tolik, že žalobce by se s obsahem příkazu mohl reálně seznámit buďto a) jeho doručením do vlastních rukou, což však spolehlivě nebylo prokázáno, nebo b) právě nahlížením do spisu u žalovaného, což prokázáno naopak spolehlivě je, c) v době někdy mezi tím s ohledem na to, že na doručovací adresu příkaz zjevně doručen byl, ovšem spolehlivě není zřejmé, zda a kdy by se v tomto období žalobce s příkazem seznámil. Nezbyvá tedy, než uzavřít, že žalobce se s obsahem spisu, tj. i s příkazem, prokazatelně seznámil prostřednictvím svého zmocněnce jen v souvislosti s nahlížením do správního spisu, ke kterému došlo dne 30. 9. 2025. Tuto skutečnost potvrzuje obsah správního spisu, resp. záznam o nahlédnutí do spisu datovaný 16. 10. 2025, č. j. MCP6 0833310/2025.
22. Podle § 94 přestupkového zákona platí, že „[p]okud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení“. Jak přitom plyne z § 150 odst. 3 správního řádu, lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Z obsahu správního spisu se nepodává, že by v řízení byly prováděny úkony, pro které by bylo třeba uvedenou lhůtu prodlužovat. Byl-li tedy odpor podán dnem 1. 10. 2025, posledním dnem pro rozhodnutí ve věci ve smyslu citovaného ustanovení přestupkového zákona bylo pondělí 1. 12. 2025.
23. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný vyřídil žalobcův odpor sdělením ze dne 16. 10. 2025 s tím, že odpor byl podán po prekluzivní lhůtě (která podle žalovaného uplynula 7. 10. 2024), přičemž příkaz se stal ke dni 8. 10. 2024 pravomocným. K žádosti o předložení spisové

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

dokumentace z 20. 11. 2025 předal spis Magistrátu hlavního města Prahy k prověření případné nečinnosti. Od té doby v řízení podle obsahu správního spisu neučinil žádné kroky.

24. Žaloba tedy byla podána důvodně, neboť přes zahájení správního řízení a řádně podaný odpor nedošlo k rozhodnutí ve věci v zákonem předepsané lhůtě a žalovaný je ve věci nečinný.

III. Závěr a náklady řízení

25. Městský soud v Praze v projednávané věci proto shledal, že žalovaný ke dni tohoto rozsudku v řízení s žalobcem vedeným pod sp. zn. SZ MCP6 390102/2024/71682 doposud nerozhodl, přičemž zákonná lhůta k takovému rozhodnutí žalovanému již marně uplynula. Soud proto ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.) shledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 81 odst. 2 s. ř. s. výrokem I. žalovanému uložil o žádosti rozhodnout do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
26. Délku lhůty soud stanovil v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. s ohledem na to, že žalovaný je ze zákona v řízení povinen rozhodnout bezodkladně, nejpozději ve lhůtě 60 dní. Žalobce vyžadoval, aby soud žalovanému určil lhůtu pro rozhodnutí v délce 7 dní, tato lhůta je však podle názoru soudu příliš krátká. Nelze nicméně odhlédnout od skutečnosti, že skutkový stav je dostatečně prokázán (to je ostatně podmínkou pro možnost rozhodnutí příkazem) a že tedy v řízení nebude třeba provádět nové rozsáhlejší a časově náročné úkony. Soud má tedy za to, že lhůta 30 dní (polovina maximální zákonné lhůty) pro rozhodnutí věci je přiměřená a dostatečná pro to, aby žalovaný ve věci meritorně rozhodl a aby žalobce mohl v tomto řízení účinně uplatnit svá práva.
27. Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce byl v řízení úspěšný, má proto nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů. Žalobce nebyl v soudním řízení zastoupen advokátem a své náklady nevyčíslil, soud proto při zjišťování jejich výše vycházel z obsahu soudního spisu; z něj se podává jen náklad v podobě uhrazeného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a poštovné ve výši 90 Kč. K náhradě nákladů řízení soud žalovanému stanovil přiměřenou lhůtu. S ohledem na výsledek řízení poté žalovaný nárok na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

1/2026

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. dubna 2026

JUDr. Jaromír Klepš v. r.

samosoudce